

ע"פ 30251/12/17 - חיים אפללו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 30251-12-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

חיים אפללו
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי) מיום

5.11.17 בת"פ 55566-08-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בסחר בסמים ובהחזקה בסמים שלא לצריכה עצמית. המערער נדון לשל"צ בהיקף 200 שעות, צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, 5 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים בגין עבירת סמים מסוג פשע, 2 חודשי מאסר על תנאי לשנתיים בגין עבירת סמים מסוג עוון וקנס בסך 1,500 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 3.2.16 מכר המערער לסוכן משטרה סמוי סם מסוג קנבוס במשקל 59.84 גרם נטו תמורת סך של 1,000 ₪ ברחוב שמאי בירושלים ונעצר. לאחר מעצרו נמצא על גופו סם מסוג חשיש במשקל 3.10 גרם נטו, סם מסוג קנבוס במשקל 3.94 גרם נטו וסכין.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעת המערער וטוען כי המערער היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי, בתסקיר שירות המבחן פורט כי בשנה האחרונה ערך שינוי משמעותי בחייו, הוא התחתן, חדל להשתמש בסמים ועובד באופן סדיר למחייתו. הוערך כי קיימים כוחות ומוטיבציה להמשך שיקום והומלץ להימנע מהרשעתו. הרשעה תפגע

באפשרויות תעסוקה ולימודים של המערער בעתיד. לעמדת הסנגור, דרישת הראיה לפגיעה קונקרטית בשיקום נאשם בקבוצת גיל זו הנה משימה בלתי אפשרית משום שקשה לקבוע מה תהיינה דרכי התעסוקה בהן יבחר בעתיד. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שעבירת הסחר התבצעה לבקשתו של השוטר וביוזמתו. כמו כן, הסמים שנתפסו על המערער נועדו לשימוש עצמי ולא לסחר. המערער הודה מיד עם תיקון כתב האישום. הוסף כי לאחרונה נקבע כי בוטלה קטגורית "בגיר-צעיר", אך אין משמעות הדבר כי אין ליתן משמעות לגיל זה, שכן הדין עצמו מחייב מתן תסקיר לגילאים 18 עד 21. על כן, לאור גילו, הודאתו, נישואיו, עבודתו כיום, יש באלה תימוכין לכך שיש בסיס ומקום לביטול הרשעתו שכן עתה, שעתידו לפניו, הרשעה תחבל בעתידו באופן ודאי. בית משפט קמא קיבל מלוא הטענות, למעט עניין ההרשעה עקב העדר פגיעה קונקרטית.

ב"כ המשיבה הפנתה לפן האחר בדבר משמעות ביטול קטגוריית צעיר - בגיר: לכך שבגיל כזה לא ניתן לומר שאין מבינים פשר המעשה. המערער יכול ללמוד ועתידו פתוח לפניו. למרשם הפלילי תוקף מסוים בלבד. בית משפט קמא שקל מלוא השיקולים. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 21 שנים, בן למשפחה חרדית, נשוי, ללא עבר פלילי, עובד בחנות חיות. המערער הודה במיוחס לו, לקח אחריות מלאה וביטא חרטה, תיאר כי ביצע את העבירה על רקע שימוש אישי בסמים באותה תקופה, שמנע ממנו אפשרות לעבוד באופן מלא. המערער מסר כי עשה שימוש בסמים באופן התמכרותי החל מגיל 14. כחודשיים לאחר מעצרו בהליך הנוכחי הפסיק את השימוש בסמים מיוזמתו. בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות. שירות המבחן התרשם כי בשנה האחרונה המערער ערך שינוי משמעותי בחייו, התחתן, הפסיק את השימוש בסמים ועובד באופן סדיר. הוערך כי קיימת מוטיבציה להמשך השיקום, הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ בהיקף 200 שעות וצו מבחן לשנה.

דין

5. דין הערעור להידחות.

הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים: **"רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה"** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)).

בעניינם של קטינים ניתן משקל גדול יותר לשיקול השיקום ולנסיבות האישיות. אך קטינות אין משמעה חסינות. בית משפט קמא ניתח בהרחבה את הסוגיה המשפטית של הרשעת בגיר-צעיר. הכלל הוא כי אין בעצם היותו של נאשם בגיר-צעיר כדי להימנע מהרשעתו בדין ויש לבחון אם הוא עומד בתנאי הלכת כתב, תוך בחינת גילו הצעיר, מאפייניו

האישיותיים ונסיבות המקרה.

6. באשר לחומרת העבירות שביצע המערער, רבות נכתב על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, על ההשפעה הקשה שיש לאלו על החברה כולה ועל הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה לסוחרי הסמים (ר': ע"פ 3669/14 משה גולן נ' מדינת ישראל (2016)). המערער סחר בכמות של 60 גרם קנביס ומכר אותה תמורת סכום בלתי מבוטל לשוטר, לאחר תיאום טלפוני מוקדם ביניהם, שכלל שתי שיחות, מפגש משותף והליכה לרחוב בו בוצעה העסקה. כמו כן, המערער החזיק בשני סוגי סמים על גופו ובסכין. במקרה דנן, חומרת המעשים ומידת הפגיעה בערכים המוגנים אינם מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים. באשר לנסיבותיו האישיות של המערער, מעיון בתסקיר שירות המבחן המערער היה בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי קודם, בשנה האחרונה הוא התחתן, עבר גמילה עצמית מסמים ומתמיד בעבודתו בחנות חיות. כמו כן, לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה מצדו. יחד עם זאת, בעניינו של המערער לא הוכח כי הרשעתו של המערער תוביל לפגיעה ממשית וקונקרטית בו באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירות דנן. בעבירות סמים גוברים שיקולי הרתעה על שיקולים אחרים (ר': ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל (2017)) וממילא אין די בטענה כללית כי הרשעתו תביא לפגיעה בעתידו. לפיכך, במקרה שלפנינו, נסיבותיו האישיות של המערער וההשלכה האפשרית הכללית של הרשעתו על עתידו נסוגות מפאת עוצמתם של האינטרס הציבורי שבגינן המעשים, אינטרס ההרתעה מפני הישנותם ועקרון ההלימה בענישה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד